

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Biблиотека Ягиеллоńska
ul. Anny 12
Białe Białe

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Pismo polityczne, społeczne, rolnicze i oświatowe — Wychodzi każdy piątek z datą niedzieli.

Prenumerata na kwartał 2.50 zł.	Numer pojed. wszędzie	Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej
— Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 148.938. —	20 groszy	— Białe, ul. Komorowicka 4. —
Wydawca: Okręgowy Komitet P. P. S. w Białej.		Nr. telefonu 1055. Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.

Nr. 11.

Białe, dnia 11 marca 1928 r.

Rok XI

Wszyscy ludzie pracy głosują do Senatu w dniu 11 marca na listę P. P. S. Nr. 2.

Do Ludu pracującego miast i wsi! Robotnicy! Małorolni! Ludu pracy!

Kandydatami P. P. S. w naszym województwie są: **Jan Englisch**, były robotnik drukarski, a obecnie wybitny działacz z zakresu ubezpieczeń robotniczych, jest on jednym z założycieli naszej partji socjalistycznej; na drugim miejscu — tow. **Dr. Daniel Gross**, adwokat w Białej, jeden z najstarszych działaczy socjalistycznych w Małopolsce, zasłużony bojownik sprawy socjalistycznej, znakomity działacz kooperatywny i znawca spraw gospodarczych.

Ażeby zaznajomić wyborców senackich z naszymi zadaniami w Senacie, urządzamy

we czwartek, dnia 8 marca

w sali hotelu pod „Czarnym Orłem“ w Białej o godzinie 4.30 m. po południu

Wielkie zgromadzenie

z porządkiem dziennym: **Wybory do Senatu i zadania P. P. S.**

Referują — nasz kandydat tow. **Dr. Gross**, posłowie ttow. Czapiński i Pajak oraz tow. Lukas i inni.

Zapraszamy szerokie warstwy pracującego ludu, tak z fabryk i wsi, jak również z pośród inteligencji do wzięcia licznego udziału w tem zgromadzeniu.

Komitet Okręgowy P. P. S. w Białej. Zarząd Niemieckiej Socjalistycznej Partji Pracy.

Wielkie zwycięstwo socjalistyczne w okręgu białskim. Spełnić swój obowiązek do końca!

Dzień wyborów do Sejmu, 4-ty marca stał się w okręgu Białskim

dnem wielkiego zwycięstwa socjalistów!

Wydała owoce systematyczna, żmudna praca uświadamiania! Lud pracujący nie poszedł na lep olbrzymiej amerykańskiej reklamy sanatorów, urządzonej **za wielkie pieniądze!** Robotnik nasz i małorolny pokazał, że jest świadom swego programu, swej drogi, swych obowiązków! Żadne frazesy już nie zasypią mu ocz!

Świetnie, karnie, zgodnie

głosował powiat **Białski**, dając 70% przyrostu głosów socjalistycznych: podnieśliśmy się w tym czerwonym powiecie

z 10 tysięcy na 17 tysięcy!

Połowa ludności powiatu stanęła pod czerwonym sztandarem. Miasto Białe (z Lipnikiem) jest czerwone!

Podobnie rzecz się ma z **Żywiecczyną**. Żywiecczyna jest naprawdę czerwona! Wzrost socjalistów w tym powiecie — około 100%!

Wzrost z 8 tys. na 15 tysięcy!

Ślicznie przedstawiło się obecnie **Nowotarskie**, dotychczas dość słabe. Przyrost wielki.

Znakomicie wypadła robotnicza **Andrychowszczyzna!** Dobrze **Makowskie!**

Idziemy naprzód, Towarzysze! Zwyciężamy! Idea socjalistyczna ogarnęła lud pracujący w naszym okręgu!

Wzrosliśmy w okręgu

z 25 tys. na 43 tysięcy!

czyli o 18 tysięcy głosów!

Wszelkie demagogie klerykalne, nadużywania religji, wszelkie reklamy sanatorskie, wszelkie sztuczki, całe wozy druków, jarmarczne blagi

rozbiły się, jak o mur, o świadomość pracującego ludu!

Jeszcze nie znamy — gdy to piszemy — wyników w całej Polsce, ale szereg poważnych **zwycięstw niewątpliwych**, n. p.

Robotnicza Łódź

daje 3 mandaty (przedtem żadnego). **Krakowskie** 4 mandaty. **Bydgoszcz** 2 (przedtem nic), itd.

Idziemy naprzód w całym państwie!

Mimo amerykańskiej reklamy, nacisków administracyjnych, represji, ogromnych pieniędzy u przeciwników!

Czujemy tą **ogromną odpowiedzialność**, którą nakłada na nas zwycięstwo w okręgu. Ale odpowiedzialności się nie boimy. Będziemy dalej pracować i walczyć razem z klasą robotniczą.

Z głębokim uznaniem

musimy tu wspomnieć o ofiarnej, ciężkiej, ideowej pracy naszych działaczy robotników i chłopów, którzy wszystko czynili, nie szczędząc zdrowia, pieniędzy i pracy, aby zapewnić zwycięstwo czerwonemu sztandarowi. Za tą bezinteresowną piękną, ideową pracę naszym ttow. pracownikom

Cześć!

Po stwierdzeniu zwycięstwa przechodzimy do bieżących dalszych obowiązków.

Obowiązek wyborczy musimy spełnić do końca!

Nie ustawać w pracy! Umacniać zwycięstwo! Umacniać zdobyte pozycje!

11 marca

znowu trzeba stanąć do walki. Znowu pójść do urny wyborczej. Walczymy teraz

o Senat!

Wszyscy wiemy, że Senat jest **niepotrzebny**. Ale — dopóki istnieje — musimy mieć tam

swój posterunek!

To znaczy — ludzi, którzy będą i tam bronili interesów robotnika i małorolnego!

Poco powołano do życia Senat? Po to, by był **hamulcem** na Sejm, jeśli Sejm uchwali coś dobrego dla ludu. Otóż nasi socjalistyczni senatorzy będą **osłabiać ten hamulec!**

Popatrzmy: **Endecja** (lista 24) zamierza (sama powiada to wyraźnie)

wzmocnić Senat.

Chce, aby Senat był „**równorzędny**“ z Sejmem (!), to znaczy, aby miał równe prawa ze Sejmem. Przytem chce, aby **skład** Senatu był gorszy, to znaczy, by Senat nie był wybierany przez lud (jak obecnie — tylko wybierają starsi, od lat 30), lecz był mianowany (!) lub „wybrany“ przez jakieś grupki duchowieństwa, profesorów itd.

Łatwo zrozumieć, jakie niebezpieczeństwo tkwi w takim wzmocnieniu Senatu!

Podobne zamiary istnieją u wielu sanatorów (lista 1 i 30). Chcieliby zrobić z Senatu **mocniejszy** hamulec na ludowy Sejm!

Mało tego. Niedawno nawet — jak podaje sanacyjny „Kurjerek“ — minister kolei Romocki w Ostrowiu poznańskim oświadczył, że w rządzie istnieje także projekt wzmocnienia Senatu. Później minister (czy Kurjerek) się połapał, że coś zadużo powleździał . . . i zaczął trochę „poprawiać“.

Wszystko to są objawy niepokojące! My, socjaliści, stoimy na gruncie

całkowitej demokracji,

to znaczy, że chcemy szerokiej wolności obywatelskich i rządów ludowych, a więc tworzonych przez Sejm ludowy.

O tę demokrację

będzie się toczyła w Sejmie nowym **ostra walka**, bo na

polską demokrację ostrzą sobie zęby reakcyjniści z pod znaku tak endeków jak sanatorów.

Do walki więc, ludu roboczy! Musimy mieć w Senacie swoich ludzi, aby bronić demokracji i interesów pracującego ludu!

Popatrzcie, kto stoi na listach sanatorskich (to znaczy rządowych) do Senatu.

W Warszawie na 2 miejscu

książę Zdzisław Lubomirski.

Na liście państwowej (Nr. 1)

hrabia Zdzisław Tarnowski.

U nas w województwie krakowskim stoi znany fabrykant-browarnik, obszarnik i reakcjonista

Goetz-Okocimski.

Czy to mają być obrońcy demokracji? Czy to mają być obrońcy interesów ludu pracującego?

Przenigdy!

Ludzie pracy! Pamiętajcie, że **każda ustawa ze Sejmu musi pójść jeszcze do Senatu**. Musimy więc mieć w Senacie swoich ludzi, przedstawicieli robotników i małorolnych. Jeśli n. p. przyjdzie pod obrady Senatu ustawa o ubezpieczeniu robotnika na starość lub o reformie rolnej, czy myślicie, że hrabiowie i fabrykanci będą bronić Waszych interesów?

Nie! Musimy i do Senatu posłać socjalistów! I do Senatu musimy głosować na listę numer

2.

Do nowej walki, robotnicy i małorolni!

Skończcie zaczęte dzieło!

Uzupełnijcie zwycięstwo!

Wykonajcie do końca obowiązki!

Wszyscy w niedzielę, 11 marca ponownie do urny wyborczej (kto ma już lat 30), aby oddać swe głosy

na zwycięską dwójkę!

Do walki! Do urny wyborczej!

Niech żyje nowe zwycięstwo ludu roboczego!

Okr. Komitet P. P. S. w Białej.

Do Komitetów i mężów zaufania P.P.S. przy komisjach wyborczych do Senatu.

Każdy mąż zaufania ze strony P. P. S. przy Komisji wyborczej do Senatu otrzyma listownie trzy formularze, które służą do legitymowania się przed komisją wyborczą przy wyborach do Senatu w dniu 11 marca br., gdyby takowe nie doręczono z takich lub innych powodów, powinien się po nie zgłosić do Sekretariatu O. K. R. P. P. S. w Białej.

Formularze zatytułowane do Przewodniczącego Obwodowej Komisji wyborczej należy wypełnić t. zn. wpisać imię i nazwisko męża zaufania listy kandydatów P. P. S. Nr. 2, oraz jego zastępcę i wręczyć przewodniczącemu Komisji Obwodowej dwa dni przed wyborami. Dwa drugie formularze przeznaczone są: jeden dla męża zaufania, drugi dla zastępcy męża zaufania, których imię i nazwisko należy wpisać.

Formularze te służą za legitymację dla męża zaufania P. P. S.

Ponieważ w ustawie wyborczej powiedziane jest, że mężów zaufania mianuje pełnomocnik listy kandydatów z pośród wyborców, zachodzi więc obawa, że przewodniczący komisji nie uzna takich, co nie posiadają prawa głosu do Senatu.

Wobec tego wyszukacie tylko takich na mężów zaufania do wyborów senackich, którzy mają ukończonych 30 lat i są na liście wyborców umieszczeni. Nazwisko ich wypiszcie do formularzy oraz na załączoną kartkę pocztową, którą natychmiast odesłajcie za pomocą poczty do pełnomocnika naszej listy kandydatów według wydrukowanego adresu.

Jeżeli sami nie posiadacie prawa głosu do Senatu, to koniecznie wyszukacie odpowiednich mężów zaufania i pouczcie ich o obowiązkach i prawach — według otrzymanych informacji, odnoszących się do wyborów sejmowych.

O wyniku głosowania do Senatu powiadomicie nas natychmiast po wyborach. Dwa dni przed głosowaniem dopilnujcie, by wszyscy nasi wyborcy mieli kartki wyborcze z — 2. — ką.

Pamiętajcie o tem, że wybory do Senatu są

tak samo ważne jak i do Sejmu i nikomu nie wolno zostać w domu. Każdy powinien pójść i głosować na — 2. — ką.

Zaznaczamy jeszcze raz, iż prawo głosowania do Senatu posiadają wszyscy, którzy ukończyli 30-ty rok życia.

Wynik wyborów w Polsce.

Wielkie zwycięstwo socjalistyczne.

Jeszcze nie znamy dokładnie wyniku wyborów w całej Polsce gdy piszemy te słowa. Braknie bowiem jeszcze paru (ooprzawda mniej ważnych) okręgów. W każdym razie skład przyszłego Sejmu w ogólnych zarysach jest już widoczny.

Przedewszystkiem uderza **wielkie zwycięstwo socjalistów**. W poprzednim Sejmie socjalistów było jak wiadomo 41 (na ogólną liczbę 444). Obecnie mamy już 52 mandaty socjalistyczne w okręgach, czyli że ogólna liczba mandatów socjalistycznych (wraz z listą państwową)

przekroczy 60.

Jestto ogromny wzrost, bo o **połowę** dawnej liczby mandatów czyli o **50%**.

Mamy do zanotowania także kilka przykrych faktów, jak n. p. stratę 2 mandatów w Warszawie, jednego w Zagłębiu Dąbrowskim, 1 na Śląsku, 1 we Lwowie. Natomiast mamy do stwierdzenia cały szereg radosnych faktów wielkiej wagi dla dalszego rozwoju socjalizmu. PPS. uzyskała mandaty w **większości okręgów wyborczych**, to znaczy stopniowo ogarnia swemi wpływami całe państwo. Po raz pierwszy socjalizm zwycięsko wkroczył do **byłego zaboru pruskiego**, gdzie dotychczas (z wyjątkiem Górnego Śląska) nie mieliśmy mandatów. Obecnie mamy 2 mandaty w Bydgoszczy i 1 w Toruniu.

Świetnie zakończył się bój wyborczy w **Małopolsce Zachodniej**, gdzie zdobyliśmy cały szereg nowych mandatów. Cztery zamiast 3 z Krakowsko-Chrzanowskiem (Daszyński, Żuławski, Kwapiński, Nosal), 2 zamiast 1 w Białym (Czapliński, Pajak), 1 nowy w Tarnowskim (Adam Ciołkosz), 1 nowy w Rzeszowie (Chudy). Do tego trzeba jeszcze dodać dawny mandat krakowski (Bobrowski) i Nowosądecki (Dr. Marek). W ten sposób socjalizm w **Zachodniej Małopolsce**

rozwinę się świetnie. Wszelkie Czumy i komunizmy są tu nicością.

Duże sukcesy mamy w Królestwie. Na pierwszy plan wysuwa się czerwona Łódź, która przedtem nie miała ani 1 mandatu, obecnie — 3. Do tego dochodzi jeszcze Łódź podmiejska, która również nie miała mandatu, obecnie 1. Doskonałe wypadło województwo Lubelskie, gdzie n. p. w okręgu Zamojskim dotychczas nie było mandatu, obecnie — 2. Uderza także znaczny sukces w Piotrkowskim, gdzie również mandatu nie było, obecnie — 2.

Ale wszystkiego tu wymieniwać nie możemy — dokładny spis posłów podamy w następnym numerze.

Jeśli teraz oderwiemy wzrok od socjalistów i spojrzymy na przyszły Sejm w całości, to przede wszystkim uderza straszliwe **zdrugotanie endecji** (lista 24) oraz piastowców z chadecją (lista 25). Endecja w dawnym Sejmie miała razem z dubadecją obszarnicką około 130 mandatów. Obecnie zapewne razem z państwową listą endecja dociągnie do 40. Czyli, że **straciła blisko trzy czwarte** swego stanu posiadania. Chadecja zamiast 40 mandatów dobrze jeśli osiągnie 20. Piast spadnie przypuszczalnie do jednej trzeciej swojej dawnej liczby.

Innymi słowy fizjognomja przyszłego Sejmu będzie zupełnie inna. P. P. S. zajmie zaraz **drugie** miejsce po bloku rządowym (jedynka), który osiągnie ponad 100 mandatów i może zapewne dojść do 130. Ponieważ jednak 1-ka czyli B. B. niewątpliwie **rozparceluje** się na kilka klubów, gdyż w skład 1-ki wchodzi różne partje i grupy, więc rola P. P. S. stanie się tem bardziej poważną.

Z partji robotniczych N. P. R. (lista 7) jest całkowicie zdrugotana. O tej partyjce można

powiedzieć, że już prawie nie istnieje. Lista komunistyczna na szczęście nie została unieważniona i w ten sposób pokazało się, że wszelkie gadania o „niebezpieczeństwie“ komunistycznym są zwykłą endecką bajką dla straszenia wyborców. Komuniści zdobyli wprawdzie kilka mandatów, ale jak się pokazało mają wpływy tylko w Warszawie, w Łodzi i Zagłębiu Dąbrowskiem. Zresztą i w tych okręgach opierają się po części na wyborcach żydowskich.

Chłopskie partie niestety są znowu rozbite. „Wyzwolenie“ (lista 3) jednak wyjdzie jeszcze nie najgorzej zdobywając zapewne około 35 mandatów. Stronnictwo chłopskie (lista 10) zdobyła około 25 mandatów. Trudno wyrobić sobie jeszcze pojęcie o ogólnym charakterze Sejmu. Gazety rządowe piszą o „wielkim powodzeniu“ listy rządowej (1-ki). To jest prawda, ale nie trzeba zapominać, że ten sukces został osiągnięty także przy pomocy nacisku organów administracyjnych. Zupełnie zdumiewającym jest sukces 1-ki na Kresach wschodnich, gdzie ludność białoruska i ukraińska głosowała (pono) w dużej mierze na listę rządową... Jaką metodą to zostało osiągnięte jeszcze zobaczymy... Blok mniejszości narodowych ma narazie tylko około 56 mandatów.

W każdym razie listy rządowe (to znaczy 1-ka, 30 i 21 w Poznańskim) mają zaledwie jedną czwartą część Sejmu (lub trochę więcej), a więc większości nie posiadają. Wytwarza się w ten sposób sytuacja bardzo ciekawa i trudna.

Jak się zdaje, możliwe są trzy wyjścia: 1) albo utworzenia większości zmiennej od wypadku do wypadku, raz na prawo raz na lewo. 2) Albo utworzenie się większości na prawo, to znaczy zbliżenie się rządowców do endeków i piastowców. 3) Albo wreszcie orientacja na lewo, to znaczy orientacja lewej części rządowców w stronę P. P. S. i Wyzwolenia, może z dodatkiem Piasta. To są rzeczy jeszcze sporne i bardzo niewyraźne.

Idziemy do nowego Sejmu wzmocnieni o połowę. Ale nie miejmy złudzeń — i w nowym Sejmie stanowią grupę zaledwie 63 posłów na 444, to znaczy stanowią 7-mą część Sejmu. Walka będzie trudna. Będziemy mieli przeciwko sobie w wielu wypadkach sześć siódmych części całej Izby.

Postęp to wielki, jeśli uwzględnimy, że w poprzednim Sejmie stanowiliśmy tylko 11-tą część ogólnej liczby. Nie mniej i teraz złudzenia są szkodliwe — musimy się szykować do ciężkiej walki!

Niektóre dzienniki dowodzą, iż wybory spowodowały pewne przesunięcie się na lewo, gdyż endecja jest rozbita, zaś w listach rządowych jest niewątpliwie część posłów postępowych. Dopiero jednak najbliższa przyszłość pokaże, jak ukształtują się stosunki i walki w Sejmie. Zdaje się, zagadnienia konstytucji i wogóle kwestje demokracji w Polsce będą najbardziej pochłaniały uwagę nowej Izby. K. Czapiński.

Czerwony okręg.

Okręg wyborczy Nr. 43 Biała-Żywiec.

Podajemy poniżej cyfrowe wyniki wyborów sejmowych z okręgu Białskiego.

Świadczą one o wielkim zwycięstwie listy socjalistycznej, która z 25 tysięcy w roku 1922 skoczyła na 43 tysiące, to znaczy wzrosła o 18 tysięcy.

Stanęliśmy obecnie na drugim miejscu, tuż po sanatorskiej jedyńce, która z takim nakładem reklamy i pieniędzy (a także nacisku administracyjnego!) pracowała bez wytchnienia wielką maszyną wyborczą. Starostowie i wójtowie, inspektorzy szkolni i damy z „Ligi kobiet“, — wszystko starało się robić „wedle rozkazu“. Ale nie pomogło nic!

Przyjrzyjmy się tabeli. Widzimy, że sanatorską jedyńkę wyciągnął dopiero góralski powiat Nowotarski, który dał jej masę głosów. W Białkiem, Żywieckiem, Wadowickiem poszło słabo. Dopiero gdy demagogia jedyńkowa nacisnęła niewyrobioną politycznie góralszczyznę podhalańską — wycisnęła z niej kupę głosów!

Trójka (Wyzwolenie, Putek) zaledwie osiągnęła 1 mandat. Cała siła w Wadowickiem.

25-ka piastowo-chadecka oparła się o Myślenickie i Makowskie. To są głosy piastowe! A gdzie chadeckie?? Z chadekami słabo. W Białkiem i Andrychowskiem, gdzie chadecy tak się starali, klapa!

24-ka endecka leży jak długa. P. Zajacek opowiadał w „Placówce“, że pewno zyska większość (!!) głosów w okręgu (!!). W rzeczywistości niema ani jednego endeckiego mandatu. Jeszcze jako tako jest w Nowotarskiem, gdzie

mieszka kandydat M. Kozłowski. Ale np. cała latanina p. Zajaczka po Żywiecczyźnie niezdała się na nic. Szkoda było butów. Endecja zbankrutowała. Teraz dobrze widać, że cała trzymała się na klerze. Kler przestał popierać, odwrócił się w stronę sanacji — i wszystko runęło!

39-ka — to rozbijacz Czuma. Wybory pokazały, iż jest w okręgu kompletną nicością! Dobrze jednak, że rozbijając głosy nie potrafił nam 2-go mandatu utracić. A jawnie do tego dążył.

14-ka (Stapiński) omal że wyzwolenieckiego mandatu nie utraciła. Cała siedzi w Makowskiem i trochę Myślenickiem.

17-ka to lista żydowska. Bez znaczenia. Część żydów głosowała na 1-kę.

Teraz nasza dwójka czerwona. Piszemy o niej we wstępnym artykule. Ogromny wzrost w Białkiem — 70%, w Żywieckiem — blisko 100%. Z entuzjazmem pracowali czerwoni w Nowotarskiem, osiągając dobre rezultaty. To nasza zdobycz, której trzeba poświęcić więcej uwagi. Tak samo Andrychowianie pracowali z wytężeniem wszystkich sił.

Cenny jest 2-gi mandat zasłużonego naszego tow. Pajaka. Jeszcze cenniejszy jednak jest wielki wzrost naszych wpływów socjalistycznych. A najdroższe — to ta ideowość, ten zapał, ta wierność idei, z którymi pracowali nasi towarzysze na swych trudnych, porozrzucanych posterunkach. Ta ideowość — to największy skarb na przyszłość! To gwarancja dalszych zwycięstw!

Powiaty	1.	2.	3.	10.	14.	17.	24.	25.	30.	39.
Wadowice . . .	4.500	4.500	10 000	—	—	—	—	3.000	4.000	—
Maków	5.430	2.110	2.343	11	6.890	188	957	6.386	461	16
Nowy-Targ . . .	19.600	2.733	308	3.951	31	736	3.789	1.300	7.500	—
Myślenice . . .	3.742	1.022	198	23	2.257	53	82	7.943	2.964	—
Żywiec	6.905	15.534	4.469	—	1.409	419	2.668	3.031	1.867	182
Biała	4.669	17.414	1.873	—	104	381	2.764	4.181	4.011	486
Razem	44.846	43.313	19.191	3.985	11.691	1777	10.260	25.841	20.803	584

Powyższa tabela, zestawiona przez nas być może nie jest całkiem ścisła (w szczegółach) i wymaga jeszcze drobnych poprawek.

Radio podaje urzędowo cyfry ogólne nieco odmiennie, mianowicie:

1-ka —	41.275
2-ka —	43.535
3 —	25.670
14 —	3.856
17 —	2.753
24 —	11.056
25 —	20.998
30 —	20.265
36 —	527
37 —	100
38 —	787
39 (Czuma)	910

Wedle tego, socjaliści stoją już nie na drugim, lecz na pierwszym miejscu w okręgu!!

Nie możemy tu (na razie przynajmniej) wymienić poszczególnych liczb z poszczególnych gmin. Przytaczamy tylko w osobnym artykule zestawienie gmin białskich.

Ale i w innych powiatach szli małorolni i robotnicy w wielu gminach prosto czerwona chmurą do wyborów. Takie Radziechowy np. w Żywieckiem dały 1075 głosów (!) na dwójkę. Albo Kamesznica — 839.

To samo w Wadowickiem. Inwałd — 556, Targanice 486 itd.

W Nowotarskiem ruch młody, początkujący, nie możemy go mierzyć miarą białką czy żywiecką. A więc z szacunkiem patrzmy na 65 głosów w Sieniawie lub 67 w Rabie Wyżnej.

Dokładnych cyfr ze wszystkich gmin jeszcze nie mamy — gdy to piszemy. Dopiero napływają.

Naprzód idzie czerwona fala w naszym okręgu!

Nasi posłowie.

Okręg Białski (Nr. 43) zdobył tym razem 2 mandaty socjalistyczne zamiast 1-go. Wobec tego zostali wybrani:

- 1) tow. **Kazimierz Czapiński**, b. poseł;
- 2) tow. **Antoni Pajak**, komisarz miast.

Mamy nadzieję, że w niedzielę 11 marca przyłączymy do tego grona także tow. dra **Grossa**, jako senatora.

W okręgu Cieszyńskim został wybrany do Sejmu tow. **Tadeusz Reger**, zasłużony śląski działacz socjalistyczny.

Rozkład mandatów niesocjalistycznych w okręgu 43 jest następujący:

1 — 2	(gen. Galica, Gwiżdż)
3 — 1	(dr. Putek)
25 — 1	(Werschler)
30 — 1	(ks. Madej).

W ten sposób — mimo zwycięstwa socjalistycznego — w okręgu 43 na 2 mandaty socjalistyczne i 1 wyzwolenieczy są aż 4 burżuazyjne.

Kropki w głowie.

Jak nam komunikują, w wielu Komisjach obwodowych (Rabka, Miłowka itd.) unieważniono wiele głosów socjalistycznych. W takiej np. Rabce — 40 głosów itd.

Tysiąc razy Główny Komitet wyborczy wyjaśniał, że numery z kropkami są ważne. Ale prezesi komitetów w cytowanych obwodach nie o tem wiedzieć nie chcieli!

Co to? Zła wola? czy kropki w głowie?

Wynik wyborów w Województwie Śląskiem.

Rezultat głosowania do Sejmu we wszystkich trzech okręgach województwa śląskiego, przedstawia się następująco:

Okręg Nr. 38: Królewska Huta — Świętochłowice — Lubliniec — Tamowskie Góry.

Lista Nr. 1 (Blok rządowy) — 50.790 głosów, Nr. 2 (P. P. S.) — 15.083, Nr. 18 (Niemcy) — 70.899, Nr. 36 — 9.296, Nr. 38 (Korfanty) — 33.035 głosów.

Lista Nr. 1 zdobyła dwa mandaty, Nr. 18 dwa mandaty, Nr. 38 jeden mandat.

Okręg Nr. 39: Katowice — Ruda. Lista Nr. 1 — 43.037, Nr. 2 — 19.766, Nr. 18 — 56.485, Nr. 36 — 9.212, Nr. 37 (Korfanty) — 30.463. Jedyńka zdobyła dwa mandaty, lista Nr. 2 — jeden mandat, lista Nr. 38 — jeden mandat.

Okręg Nr. 40: Cieszyn — Bielsko — Pszczyzna i Rybnik.

Lista Nr. 1 — 78.397, Nr. 2 — 41.213, Nr. 18 — 49.446, Nr. 38 — 46.142. Lista Nr. 1 zdobyła trzy mandaty. Wybrani zostali ks. Londzin, aptekarz Bałdyk i b. poseł N. P. R. Roguszcak. Ponieważ ks. Londzin zrzeknie się mandatu, przeto na jego miejsce wejdzie rolnik z Urbanowic, p. Julian Bula. Lista Nr. 2 zdobyła 1 mandat. Wybrany został tow. Tad. Reger, lista Nr. 18 zdobyła dwa mandaty.

Ogólny rezultat wyborów województwa śląskiego: Blok rządowy 7 mandatów — P. P. S. jeden mandat — Niemcy 6 mandatów — Korfanty 3 mandaty.

Czumowcy zdobyli w okręgu Cieszyn — Rybnik śmiesznie małą liczbę głosów: 2049 w przeciwieństwie do naszych 41.213.

Wyniki wyborów na Śląsku Cieszyńskim podamy szczegółowo w następnym numerze i podamy je pojedynczo poszczególnymi gminami.

Dla orientacji czytelników naszych podajemy zesumowanie głosów i podział mandatów na Śląsku Cieszyńskim przy wyborach tegorocznych i przedostatnich.

Rok 1928			
Śl. Blok Kat.-Lud.	Ilość mand.	Og. ilość głosów	Na 1 mand. przyp. gł.
Blok rządowy	7	177.999	25.420
Niemcy	6	179.708	29.950
P. P. S.	1	77.618	77.618
Inne	—	20.000	—

Głosowało razem 567.721 czyli ca. 92% uprawnionych do głosowania.

Rok 1922			
Śl. Blok Kat.-Lud.	Ilość mand.	Og. ilość głosów	Na 1 mand. przyp. gł.
Blok rządowy	8	129.213	16.150
Niemcy	5	100.411	20.080
P. P. S.	2	56.760	28.380
N. P. R.	3	50.710	16.900
Piast	—	9.900	—
Inne	—	8.806	—

Głosowało razem 355.800, czyli ca. 64% uprawnionych do głosowania.

Wzrost głosów naszych w okręgu Cieszyńsko-Rybnickim wynosi 17.030.

B. Senator tow. Limanowski do wyborców.

Najstarszy nasz bojownik socjalistyczny, przeszło 90-letni b. senator Limanowski wydał następującą odezwę:

**TOWARZYSZE I TOWARZYSZKI!
OBYWATELKI I OBYWATELE!
SIOSTRY I BRACIA!**

Stalość przekonań stanowi wielką wartość człowieka, świadczy bowiem i o stalości charakteru. Każdy człowiek myślący i mający pewne poczucie swej godności obywatelskiej musi mieć jakieś przekonania, wpojone lub nabyte, lecz zawsze zgodne z jego sumieniem.

Jakto, powiedzą, więc nauka i doświadczenie życiowe nie wpływają na zmianę przekonań? Tak, wpływają, ale zmiana odbywa się powoli i nigdy — we wręcz przeciwnym kierunku. Jeżeli sumienie nam wskazało, że czarne jest złem, a dobro białem, to zmiana może zachodzić w coraz większym oddaleniu się od czarnego i w zbliżeniu się do coraz większej białości. Licha to już sprawa z sumieniem, jeżeli wczorajsze czarne na drugi dzień staje się białem.

Stalo się modą krzyczeć na partyjnictwo i oskarżać szkodliwą działalność. Tam, gdzie są przekonania, muszą być i partje. Dla skuteczniejszego realizowania swych przekonań ludzie, którzy mają przybliżone przekonania, łączą się w partje. Dla dobra publicznego wielość partji nie jest korzystną, lecz stokroć gorszą jest bezpartyjność, bo to oznacza brak przekonań. Zamiast sumienia — motorem staje się interes osobisty.

Ze wszystkich partji P. P. S. okazała największą stalość i niezłomność w swych przekonaniach i w swej działalności. Znacze jej program. Zgadza się on z Waszym sumieniem. Głosujcie więc, Siostry i Bracia, zgodnie z Waszym sumieniem, na 2. Bolesław Limanowski.

Kryzys w Rosji.

Bardzo ważne i bardzo pouczające rzeczy dzieją się w Rosji. Wymagają bacznej uwagi!

Jak wiadomo, w Rosji trwa ciężki kryzys. Dawno już nie było nic podobnego. Kryzys ma charakter podwójny. Z jednej bowiem strony przemysł rosyjski nie może dostarczyć dostatecznej ilości towarów dla wsi, z drugiej (i to najważniejsze!) wieś nie dostarcza Państwu i miastu swoich produktów. Łatwo pojąć, co to znaczy, jeśli zważymy, że wywóz rosyjski (a z nim waluta, bilans!) opiera się na wywozie zboża.

W miastach przed sklepami stoją ogonki. Najkonieczniejsze środki żywności w rodzaju masła i jaj są wydawane znowu na kartki, przy czym naturalnie, pierwszeństwo mają komuniści.

Katastrofa wielka. Aby ocenić i zrozumieć należycie jej charakter, przypomnijmy sobie, że w ostatnich latach cała zewnętrzna polityka komunistów rosyjskich była skierowana ku ugodzie z chłopem. „Smyczka!“ (ugoda) — rzucił niegdyś znane magiczne słowo Lenin, czując, iż w chłopskim kraju antychłopskich „doświadczeń“ robić niepodobna, pod groźbą utraty władzy. I od tego czasu leninowscy „uczniowie“ posłusznie spełniali ten testament Lenina. „Twarzą do wsi“ — skomenderował Stalin. I nawet „kułaka“ (burżuazja) wiejskiego wziął pod swoją obronę, gdyż widział w nim producenta surowców dla przemysłu i zboża dla wywozu, a z drugiej strony spożywcę dla przemysłu.

I oto po szeregu lat smyczka pękła! Stało się to, co przepowiedział Trocki i opozycja. Wszak „Platforma opozycji“ dowodziła, że bez uprzemysłowienia Rosji zbraknie towarów dla wsi, wieś wobec tego nie sprzeda zboża, nawet może zmniejszy uprawę — i wywóz zostanie „zerwany“.

Wszystko to właśnie się stało.

Krach wywozu jest faktem. Przed wojną Rosja wywoziła 10—12 milj. ton. W roku 1925—1926 bolszewicy mieli nadzieję wywieźć 5 milj., wywieźli faktycznie 2 i pół milj. W następnym roku 3 milj. W roku zaś obecnym tylko pół milj. ton. Według opinji p. Scheffera, znanego korespondenta moskiewskiego „Berl. Tageblattu“, suma ta aż do nowych zbiorów zapewne nie wzrośnie.

W ten sposób wywóz, na którym opiera się bilans i waluta, załamał się.

Naturalnie, niedostarczanie zboża przez chłopów odbiło się także na aprowizacji miast. Oto np. na 1 stycznia 1927 (poprzedniego)

roku urzędy państwowe rozdzielcze nagromadziły (dla miast i armji) 7 i pół milj. ton zboża. Obecnie, na 1 stycznia 1928 zebrano tylko 5.7 milj. ton. To znaczy brakuje w porównaniu z rokiem 1927 — blisko 2 milj. ton.

Jest to, naturalnie, katastrofa. Państwo miało uregulować dostawy zboża przez chłopą, a tymczasem stało się odwrotnie (jak to w Rosji z chłopem prawie zawsze bywa) — mianowicie właśnie chłop postawił dyktaturę Stalina w położeniu bez wyjścia.

Cytowany Scheffer, zazwyczaj dobrze poinformowany, stwierdza, że według oficjalnych danych zbraknie do 1 lipca br. 2 i pół milj. ton, i rzeczą jest wysoce wątpliwą, czy uda się te miliony zgromadzić. Może wypadnie ruszyć „żelazne“ rezerwy armji albo uciec się do przywozu z zagranicy (!).

Gdzie są w Rosji te brakujące miliony ton, w czyich rękach? Naturalnie, w rękach „kułaka“ — jak to wskazała „Platforma opozycji“.

Dyktatura „stalinowska“ jest w ten sposób zmuszona łamać „smyczkę“ sławetną i naciskać na chłopą. I to stopniowo się robi. Jednym słowem Stalin robi politykę Trockiego. Robi się to wszystko stopniowo. Np. ściągają się od chłopą zaległe pożyczki, przystępuje się do podatku progresywnego. Rozpoczęte są kroki przeciw bogatym chłopom, którzy wbrew paragrafowi 107 ustawy karnej, posiadają ponad 2 tys. pudów zboża. Biedni chłopą, naturalnie, chętnie popierają takie kroki Rządu. Jednocześnie niszczy się kupca prywatnego, który daje chłopom wyższe ceny i potem gromadzi zapasy dla celów spekulacyjnych.

„Smyczka“ się łamie. Stalin jest zmuszony odwrócić się nie „twarzą do wsi“, lecz — odwrotną stroną swej dyktatorskiej osoby.

Nietrudno zrozumieć, że wszystko to ma kolosalne znaczenie. Przychodzi — powiada Scheffer — do „próby sił“.

Ten wielki kryzys w mieście i na wsi, to załamanie się „smyczki“, to rozgoryczenie chłopą, ten zwrot w „Staliniźmie“ — wszystko to dla dalszych dziejów bolszewizmu ma znaczenie ogromne! Kazimierz Czapieński.

Z akcji przedwyborczej w okręgu wyborczym 43.

W ubiegłym tygodniu, przed wyborami do Sejmu odbył się cały szereg wieców, które zakończyły się wszystkie w podniosłym nastroju wśród okrzyków na cześć P. P. S.

W BUCZKOWICACH odbył się wielki wiec tow. Czapieńskiego we czwartek 1 marca. Przemawiał także tow. Mędrzak.

W LESZCZYNACH przemawiał tow. Czapieński na wiecu w piątek 2 marca. Po niemiecku przemawiał tow. Glücksman. W dyskusji zabrał głos p. Bartoszek (od Czumy), lecz zebrani poprostu zaśmiali go.

W ANDRYCHOWIE odbył się zupełnie niebywały — pod względem liczby uczestników — odczyt w sobotę 3 marca. Do sali dosłownie „napchało się“ około tysiąca słuchaczy. Referował tow. Czapieński o rządach socjalistycznych w Wiedniu — z obrazami świetlnymi. Wielu przybyłych musiało odejść ode drzwi z powodu braku miejsca na sali.

W BESTWINIE opanowano zgromadzenie chadeko-piastowców, z którego niefortunnie rejerować musieli ks. Mączyński. Przemawiał tow. Pysz z Białej. Taksamo zgromadzenie „jedynki“ przemieniło się w wiec pepesowy. Biedny „subkandydat“ Braszka odjechał z niczem. Do zebranych przemówił tow. Pysz.

W WITKOWICACH „jedynkowy“ wiec opanowano. Referował wśród ogólnego uznania tow. Pysz A.

W WILKOWICACH pomysłowa policja z wójtem na czele celem udaremnienia wiecu P. P. S. wymyśliła szkarlatynę wyborczą.

Mimo tych sztuczek wiec się odbył. Przemawiał tow. Pysz i tow. Pająk z Białej.

Jedynkowy wiec w Wilkowicach zakończył się manifestacją na rzecz P. P. S. Przemawiał tow. St. Piątkowski. Mówcy sanacyjni zachowywali się jak prawdziwi uliczni kalumniatorzy.

Wiec jedynki i trzydziestki w PORĄBCE skończył się sromotną klęską sanatorów, mimo szalonych podrygów miejscowego wójta. Referowali ttow. Trojak i Dwornik.

W STRACONCE ten sam los spotkał Bebechów z ich mefistofelem p. Kłają. Przemawiał tow. A. Pysz.

Na wielkim wiecu inwalidów i wdów w NOWYM TARGU przemawiał tow. Antoni Pająk z Białej.

Imponujący przebieg miał wiec w ŁODYGOWICACH. Referował tow. A. Pająk.

W BIERNEJ przemawiał tow. Duda.

Tow. Mędrzak przemawiał na wiecu w NOWEJ WSI. Przewodniczył tow. Łyczko.

Do GODZISZKI zaglądali także Be-bechy lecz wiecu nie odbyli, bo ujrżeli referenta z P. P. S. tow. Mędrzaka, dlatego też prędko zawrócili z powrotem.

AKCJA WYBORCZA P. P. S. W POWIECIE NOWOTASKIM.

W dniach 24 i 26 lutego br. odbyły się następujące zgromadzenia wyborcze na Podhalu:

W KLUSZKOWCACH obok Czorsztyna — przy udziale 70 robotników z Kamieniołomów i tartaku — wygłosił referat „o akcji wyborczej“ tow. Jasiński. Uchwalono wśród okrzyków na cześć P. P. S. głosować na 2-kę.

W niedzielę, dnia 26 lutego odbyło się zgromadzenie w KROŚCIENKUU n. D. w sali kasyna urzędniczego. Referował tow. Jasiński, — przemawiali Gęgotek i inni. Nastroj był bardzo sympatyczny dla P. P. S. a prelegenta tow. Jasińskiego po skończonym referacie nagrodzono burzą oklasków. Obecnych było przeszło 200 osób.

Prócz tego odbyły się jeszcze zgromadzenia w SZLACHTOWEJ i GRYWAŁDZIE, gdzie również wypowiedziano się za 2-kę.

Zaznaczyć należy, że zgromadzenia socjalistyczne w tych miejscowościach odbyły się poraz pierwszy.

WADOWICKIE.

RADOCZA. Tutaj się odbył wiec w dniu 26 lutego w lokalu p. Sabudy. Licznie zebrani słuchacze opowiedzieli się jednomyślnie za listą P. P. S. Nr. 2. Referował tow. Papla. Równocześnie odbył się wiec w ROKOWIE, na którym przemawiał tow. Guzdek. Obecnych 200 ludzi, którzy się opowiedzieli za dwójką.

W WOŹNIKACH referował tak samo tow. Guzdek. Zebrani w liczbie 200 uchwalili głosować na 2-kę.

Wiec „jedynki“ zamienił się w WADOWICACH w manifestację na rzecz P. P. S. i „Wyzwolenia“. Uchwalono głosować na 2-kę i 3-kę.

Z uznaniem podnieść się musi pracę ttow. wadowickich z niestrudzoną tow. Paplą J. na czele.

W niedzielę, dnia 26 lutego br., pokonawszy przeszkody, stojące im na drodze, przystąpili do uroczystego otwarcia własnej spółdzielni pod nazwą „Lud“.

W ten sposób stworzyli jeszcze jedną placówkę ruchu robotniczego, który w Wadowicach pulsuje coraz żywszym tempem.

Praca tow. Papli i całego szeregu innych bojowników proletariatu wadowickiego zatacza coraz szersze kręgi, stając się wzorem dla innych ośrodków robotniczych, dotąd mało ruchliwych.

WIEPRZ. W piątek, dnia 24 lutego br. po południu zostało wyznaczone zgromadzenie przedwyborcze Ch. D. i Witosa we Wieprzu. Jednakże na zgromadzenie nie przybyli referenci, czując strach przed miejscowymi obywatelami, których przybyło około 200 osób.

Wobec takiej sytuacji obecni na zebraniu „Wyzwoleńcy“ i P. P. S. zagaili zgromadzenie, na którym przemawiali ze strony „Wyzwolenia“ ob. Mokwa a ze strony P. P. S. tow. Zawierucha i Dudzik.

Wszyscy obecni włóścianie na zgromadzeniu bez zastrzeżeń opowiedzieli się za słusnością wywodów mówców i listą Nr. 2 i 3.

Tego samego dnia we Wieprzu urządzili „sanatorzy“ z 1-ki odczyt, na którym przemawiał p. generał Galica. Do dyskusji zgłosił się tow. Zawierucha, lecz „sanatorzy“ mając niespokojne sumienie, udzielenia głosu odmówili.

ANDRYCHÓW. Dnia 24 lutego br. o godz. 6-ej wieczorem odbył się odczyt p. generała Galicy, na którym do dyskusji nie dopuścili spokojni „sanatorzy“.

Po odczycie zachciało się „sanatorom“ zgromadzenia publicznego bez powołania prezydium i dyskusji. Towarzysze z P. P. S. zaprotestowali przeciwko takim metodom postępowania i zaproponowali na przewodniczącego tow. Babińskiego M., który olbrzymią większością zebranych został przyjęty. Ponieważ „sanatorzy“ na to się nie zgodzili, zgromadzenie nie doszło do skutku.

Biedni „naprawiacze“ widząc tak małe poparcie w masach robotniczych, urządzili w innym lokalu zgromadzenie za zaproszeniami, gdzie już spokojnie mogli wymyślać na P. P. S. i partyjnictwo, chociaż sami są największymi partyjniami z rozbitego obozu dawnej 8-ki.

BULOWICE. Dnia 25 lutego br. o godzinie 4-ej po południu odbyło się publiczne zgromadzenie przedwyborcze P. P. S. w Bulowicach, na które przybyło z górą 500 osób. Referat 2 1/2-godzinny wygłosił tow. Zawierucha, wśród ogromnego nastroju zgromadzonych.

Przemówienie tow. Zawieruchy zostało nagrodzone burzą oklasków i jednogłośnie wypowiedzeniem się za listą P. P. S. Nr. 2 i długomięlnymi okrzykami na cześć P. P. S. Zamierzamy jednocześnie, że we środę, dnia 22 lutego br. odbył ks. Buchała z Andrychowa zgromadzenie kobiet w Bulowicach, na którym w najpodlejszy sposób oczerniał socjalistów i straszył nimi kobiety. Mówił, że jeżeli kobiety będą głosować na P. P. S., same będą zmuszone niszczyć krzyże i kościoły.

Zainteresowane wywodami ks. Buchały kobiety gremjalnie przybyły na nasze zgromadzenie, a po wysłuchaniu wywodów tow. Zawieruchy o postępowaniu kleru i stosunku do kościoła i religii, nie było ani jednej z kobiet, by nie przyznała słuszności mówcy socjalistycznemu. Życzymy sobie, by taką reklamę robił nam ks. Buchała częściej, bo po naszym wyjaśnieniu wychodzi to dla naszej organizacji i świadomości kobiet, bardzo korzystnie.

WIEPRZ. Po spokojnie odbytym odczycie przez p. gen. Galice w Wieprzu w dniu 24 lutego br. wyznaczili „sanatorzy“ zgromadzenie publiczne w niedzielę, dnia 26 lutego br., na które przybyło około 600 osób.

Imieniem P. P. S. zabrał głos tow. Zawierucha, który zbliżając argumentami wszystkie gorączkowe brednie „sanatora“, co zostało przez zebranych nagrodzone burzą oklasków i okrzykami na cześć P. P. S. i listy Nr. 2.

Gdy na trybunie powtórnie zjawił się „sanator“, cała sala zawrzała oburzeniem, wołając: precz z demagogią „sanatorów“.

Wobec zakłócenia spokoju przewodniczący zamknął zgromadzenie, na co jednak „sanatorzy“ nie zwracali uwagi, lecz dalej rzucali paszkwile na ludzi partyjnych.

Obecna na miejscu policja andrychowska, zamiast kazać się rozejść spokojnie tak ludziom jak i niefortunnym „sanatorom“, przytrzymała tow. Zawieruchę, wyprowadzając go z sali, co znowu wywołało jeszcze większe rozgoryczenie zebranych. Podobne postępowanie „sanatorów“ i policji napewno nie przysporzy „sanacji“ głosów, co wykaże najbliższa niedziela 4 i 11 marca. Podobne metody obrońców praworządności widzieliśmy i za czasów carskich.

INWAŁD. Na niedzielę, dnia 26 lutego br. „naprawiacze“ z 30-ki zwołali zgromadzenie w Inwałdzie, na które przybyło 250 osób.

Ponieważ minęła wyznaczona godzina, a zamaskowani „naprawiacze“ nie przybywali (jak się później okazało — stchórzyli), będący tam nasi towarzysze zagaili zgromadzenie imieniem P. P. S.

Treściwe przemówienia wygłosili ttow. Pluta i Karkoszka, zgłaszając rezolucje całkowitego uznania oraz głosowania na listę Nr. 2.

Zaproponowana rezolucja została jednogłośnie przyjęta przez głosowanie, a przemówienia mówców nagrodzono oklaskami. Wśród podniosłego nastroju zgromadzenie zakończono.

RZYKI. W niedzielę, dnia 26 lutego br. o godz. 1-ej po południu odbyło się publiczne zgromadzenie przedwyborcze P. P. S., na które przybyło około 400 osób.

Zgromadzenie zagał tow. M. Babiński. Na przewodniczącego jednogłośnie powołano tow. Wierońskiego, tamtejszego obywatela.

Przemówienia kolejno wygłosili ttow. Mrzygłód, M. Babiński, Dudzik i Jończy z Andrychowa, którzy w ogólnych 3-godzinnych przemówieniach, ku całkowitemu uznaniu zebranych omówili postępowania wszystkich partij prawicowych i „sanacyjnych“, oraz program wyborczy P. P. S.

Przemówienia zostały nagrodzone hucznymi oklaskami i ogólnym wypowiedzeniem się za listą P. P. S. Nr. 2, poczem zgromadzenie zamknięto.

Jak wielkie uznanie jest dla działalności P. P. S., świadczą o tem głębokie sympatie wsi, że gdy towarzysze powracali z Rzyk, zostali w Bołocinie zatrzymani przez tamtejszych obywateli, którzy koniecznie domagali się o natychmiastowe odbycie zgromadzenia, co też zostało przez towarzyszy spełnione.

W przeciągu kilkunastu minut zgromadziło się z górą 100 osób, którzy po wywodach naszych mówców jednogłośnie wypowiedzieli się za P. P. S. i listą Nr. 2.

Czy to prawda?

Co to jest 30-ka!

Chadecka „Przyszłość“ podaje ciekawe szczegóły dla charakterystyki listy 30-stki.

Powiada o 30-stce tak:

„Dla braku miejsca nie będziemy ulotki piastowej przedrukowywali, ale treścią jej mianowicie zdrada i zaprzędanie się tego stronnictwa Związku Ziemi. Niejaki Paweł Staśko z Borzęcina, obrażony na swoich wodzów zarzucił stronnictwu Katolicko-ludowemu na zebraniu w Brzesku, a potem na kilku zebraniach w okolicy, że stronnictwo to (to znaczy 30) zaprzędło się panom, że najpierw rzecz całą omówiono przy końcu stycznia w lokalu Związku Ziemi przy ulicy św. Jana w Krakowie, a potem w restauracji Rollera w Krakowie niejaki hrabia Rej z Przesławia wręczył księżom Świąderowi i Czujowi i p. Bobrowskiemu czek na zł. 100.000 t. j. sto tysięcy, z tego p. Bobrowski za odstąpienie mandatu wziął 10.000 zł. na agitację i auta 20.000 zł., na prasę i na stronnictwa ks. Świąder i ks. Czuj 70.000 zł. Ks. Czuj i Świąder i p. Bobrowski zaskarżyli Staśkę do sądu o obrażę.

Pierwszy termin odbył się w Brzesku dn. 21 lutego. Skarżący chcieli zawrzeć z p. Staśką ugode, ale ten się na to nie zgodził i przeprowadza dowód prawdy.

A więc teraz wiemy, dlaczego to Stronnictwo, które przedtem brało w opiekę niby biednych połączyło się z obszarnikami, wprowadziło ich na swe listy, oddało im w niektórych okręgach nawet pierwsze miejsca (Stadnicki). Skandale te polityczne, przypominające sławną panamę Jasia Stapińskiego, listę Nr. 30 zdyskredytowało kompletnie wobec ludu.“

Tyle chadecka „Przyszłość“.

To są ładne stosunki. Wszystko za hrablowskie pieniądze!

Metody walki sanatorów.

Kampanja wyborcza w Polsce obfitowała przedewszystkiem w taką mnogość dzikich wybryków ze strony „sanatorów“, że podawanie tych wszystkich faktów objęłoby parę grubych tomów.

Sanacja postawiła się tem samem na równi z dawniej zwalczaną endecją.

W Komorowicach pobili w sobotę, dnia 25 lutego napastnicy z jedyńki tow. Franciszka Tomiczka za to, iż agitował za dwójką.

Zbojcekiej tej pracy podjął się Szoltysik Fr. podobno za namową Jana Kędziora i Jana Pyki. Tow. Tomiczkowi, gdy go bito, w niewiadomy sposób zgnęła cała gotówka w sumie 8 zł., które ze skromnego zarobku mu pozostały.

Według zaświadczenia lekarskiego pobity jest niezdolnym do pracy na przeciąg 14 dni.

Poszkodowany wniósł w sprawie tej skargę do sądu.

Takie ohydne metody walki ze strony sanatorów musimy jak najostrożniej napiętnować.

Nie prowokujcie robotników jedyńkarze, aby wam skóry nie naciągnięto na bęben, na którym wam proletariat ostatni werbel może zagrać!

Wyborcy do Senatu! Otwórzcie oczy!

Jeżeli macie jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czego się spodziewają ci, co chcą niby „współpracować“ z m. Piłsudskim, przeczytajcie najnowsze „wyznanie wiary“ pisarza reakcji K. H. Roztworowskiego, do niedawna zaciętego wroga Piłsudskiego.

W jednym ze swych przemówień, w którym p. Roztworowski zarysował swój stosunek do Belwederu, złożył on następujące ślubowanie:

„Marszałku Józefie Piłsudski! Ślubujemy Ci, ile razy wystąpisz w obronie Kościoła Katolickiego, w obronie konkordatu, szkół wyznaniowych, prawa własności, ile razy dążyć będziesz do sojuszu pracy z kapitałem, stworzenia przemysłu narodowego, znajdziesz w nas najgorętszych sojuszników!

Z nim (Piłsudskim) zawsze, gdy będzie budował Polskę! Przeciw — gdy da posłuch radykalnym i destrukcyjnym elementom!

Dość już judzenia! Dość nienawiści! Najwyższy czas zaprzestać warcholstwa i jąc się pozytywnej pracy!“

Czy po przeczytaniu tego manifestu rozumiesz, wyborco, o czem marzą najnowsi zwolennicy Piłsudskiego?

Czy rozumiesz, że głosując wbrew swoim interesom kręcisz sznur na własną szyję?

Czy „wesoly kącik“?

Nie! Propaganda „jedyńki“.

Autentyczny tekst wołyńskiego „dokumentu“.

Damski Komitet Achnusas Kało
ŻYDZI! POWIEDZCIE JEDEN
DRUGIEMU!

Będący w potrzebie czy to posagu, mebli i odzieży, niech się stara ze swojemi rodzinami i znajomymi oddać swe głosy na Państwową LISTĘ Nr. 1.

Polecamy wszystkim żydom w imieniu caci ku matce, aby nikt się nie odłączył od całego ogółu Żydów i by wszyscy popierali Państwową LISTĘ Nr. 1.

(—) Damski Religijny Komitet „Achnusas Kało“.

Adres: Łuck, skrzynka pocztowa 45.

Obok znajduje się tekst żydowski.

Z „jedyńki“ kandyduje w Łucku ks. Janusz Radziwiłł. Czyżby to on obiecał i posag, i meble, i odzież. Jaki hojny, wielki Boże! A najlepsza ta „cześć ku matce“.

Korespondencje.

JASIENICA. (Podziękowanie). Koło Macierzy Szkolnej w Jasienicy urządziło w sobotę, dnia 11 lutego br. w lokalach p. Jerzego Lorka bał, który udał się pod każdym względem doskonale.

Komitet balowy z dyrektorem fabryki p. T. Kobiela na czele opracował poprzednio program szczegółowo i podzielił pracę, a że wszyscy spełnili wzięty na siebie obowiązek chętnie i precyzyjnie, sala gustownie przystrojona, przepelniona była gośćmi jak nigdy. Sukces moralny był wielki, a nie mniejszy i materialny, skoro czysty zysk wynosi 1300 zł. i 51 Kc.

Zarząd Koła miejscowego poczuwa się do miłego obowiązku złożyć tą drogą serdeczne podziękowanie wszystkim Szanownym Gościom z miejsca i z dalsza, oraz wszystkim stowarzyszeniom gminy za poparcie i przysporzenie Macierzy Szkolnej tego znacznego dochodu na cele szkolne.

Szczególne uznanie i podziękę wyrazić należy wszystkim szlachetnym ofiarodawczyniom i ofiarodawcom za hojne dary do bufetu i loterii, zaś niestrudżonym członkiniom i członkom komitetu za tak gorliwe, owocne wysiłki, a przedewszystkiem za zrozumienie potrzeby i podjęcie się tej pracy ideowej.

KACZYCE. Komitet miejscowy P. P. S. zwołał w dzień 26 ub. m. zgromadzenie przedwyborcze w lokalu p. Kolberg. Zebrała się liczna liczba miejscowych obywateli, i co z uznaniem podnieść należy, że się także zainteresowały wyborami obywatelki, przychodząc w liczbie 30 osób na nasze zgromadzenie. Przewodniczył tow. Gabzdyl. Tow. Bilko omówił sytuację wyborczą i jej znaczenie dla klasy pracującej.

KOŃCZYCE WIELKIE. Z ramienia miejscowego Komitetu P. P. S. zwołano na dzień 12 bm. do gospody p. Blitza zgromadzenie przedwyborcze. Na sali zebrało się około 120 mężczyzn i 30 kobiet. Przewodniczący tow. Siekierka i tow. Bilko omówili zwięzłe sytuację przedwyborczą. Zgromadzeni po wysłuchaniu referatu uchwaili jednogłośnie głosować w dniu 4 i 11 marca na dwójkę.

JORDANÓW. W okolicy Jordanowa grasuje agitator sanacyjny niejaki Weisło. Pan ten usiłował wszelkimi środkami ściągnąć na swe zebrania choć małą liczbę ludzi, lecz się mu to nie udało, gdyż ludność instynktownie czuje do takich farbowanych lisów odrazę.

W ostatnim czasie próbował łażeniem po wiejskich sklepikach zaagitować chłopów na sanacyjne zgromadzenie.

Udało się mu to, lecz został ze zgromadzenia sromotnie przepędzony, poczem tow. Zuzanko wśród oklasków zebranych wygłosił przemówienie w duchu socjalistycznym.

Panowie Weisły, Pepery i Mojzeszki nie mają w Jordanowie jakoś żadnego szczęścia.

BUJAKÓW. Nie tak to dawno, jak płachta chadecka „Przyszłość“ opisywała działaczy socjalistycznych, między innymi tow. Łyczkę z Bujakowa.

Wychwalano wtedy ks. Żaka pod niebiosy, wiele to on u nas posiada zwolenników — socjaliści to według chadeków zupełnie w Bujakowie nie posiadają wpływu.

Tymczasem przyszły wybory — i cóż się okazało? Barany ks. Żaka otrzymały zaledwie 28 głosów, podczas gdy P. P. S. dostała 377 głosów.

Pokazało się, że psie głosy chadeckie nie poszły w niebiosy, tylko Bujaków okazał się czerwonym, i to tak czerwonym, że go żadne

połączenie chadeckich pachotków Witosa nie zniczi.

Wisielcy z Nr. 25 uknęli sobie sami powrót na szyję i leżą obecnie po klęsce wyborczej jak rozmiądzona żaba na ziemi.

Barany lampiarskie zarzucają socjalistom w Bujakowie brak wiary, co jest wierutnym kłamstwem, bo my przeciw wierze nigdy nie występujemy, lecz rozpolitykowanych księży co oddawają religję na usługi obszarników i dojlidziarzy zawsze krytykować będziemy.

Ładni katolicy ci chadecy, skoro na opłatku wyskakują jak dzikie kozy. Do uroczystości religijnej dołączają sposobem pogańskim zabawę z tańcami, jak Kafrowie afrykańscy.

Możeby tak chadeciątka opowiedziały nam coś o Kółku rolniczym i defraudacji — przydałoby się im to na pieprz wyborczy, lepiejby swoją haniebną klęskę strawili.

Towarzysze bujakowscy postarają się jeszcze o papyrkę, którą te 28 pluskiew chadeckich tułających się po Bujakowie gruntownie „wykurzą“.

Listy do Redakcji.

Z Czańca piszą nam:

Dnia 5 bm. miał się odbyć wiec p. Zajęczka ze starej pękatej ósemki u p. Wiśniowskiego. Już zaraz po sumie uganiał się naganiacz p. Zajęczka, Ignacy Zawarus za poszczególnymi osobami, by przyszli na ten (nie odbyty) wiec. Przyszedł też i do mnie, nie wiedząc, że ja jestem socjalistą, wyraził się przy tem temi słowy:

„Słuchaj Władku, ponieważ my mamy dzisiaj wiec u p. Wiśniowskiego i przyjeżdża p. Zajęczek, przeto zabierz tam ze sobą kilku kolegów i przyjdź z nimi, a gdy on (to znaczy p. Zajęczek) będzie przemawiał, to rozstawcie się po kątach i bijcie mu oklaski, bo socjaliści tam z pewnością przyjdą, więc ich to trochę „zirytuje“, gdyż zapewne będą nam chcieli urządzić awanturę. Ja wam zato później kupię piwa i wódki“.

Z taką propozycją zwracał się i do innych obywateli, nikt się jednakowoż na wyborczą wódkę i piwo nie dał p. Zawarusowi złapać.

Takimi sposobami usiłovali agitatorzy kanarkowi z pod Nr. 24 przynęcić do siebie ludzi. Ciekawa rzecz skąd p. Zawarus — człowiek niebogaty stał się naraz tak hojnym i to podczas wyborów.

Myśmy robotnicy w Czańcu są socjalistami i nimi pozostaniemy, a za kieliszek nigdy swojej partji nie sprzedamy, zaś przekupniom politycznym radzimy do nas nie zaglądać, bo może być źle!

Niech żyje Polska Partja Socjalistyczna!

Chromik Władysław.

Kapitaliści wszystkich wyznań, łączcie się!

Sliczny obrazek.

14 lutego odbyło się w Warszawie posiedzenie Rady Lewjatana (naczelna organizacja przemysłowców i kapitalistów w Polsce). Przewodniczył książę Lubomirski (którego znamy również jako prezesa federacji budowy kościoła Opatrzności Bożej w Warszawie); sprawę waloryzacji ceł referował, nie szcędząc za to zarządzenie pochwał rządowi, p. A. Wierzbicki, b. wódz endecji, który prześladował ostatnimi czasy do obozu rządowego. Zebrani przyjęli przez akklamację wniosek o dokooptowaniu do prezydium Lewjatana Janusza księcia Radziwiłła (czołowa postać wśród katolików z listy Nr. 1, ten sam, który oświadczył, że listę rządową popiera sam Papież!), dalej p. Józefa Zychlińskiego, przedstawiciela przemysłu rolniczego poznańskiego, patronującego obecnie rządowej liście Nr. 30 w Pcznańskim (lista ta nosi nazwę „Katolickiej Unji Ziem Zach.“), wreszcie p. F. Wiślickiego (kapitał żydowski) i Z. Toeplitza (żyd, przedstawiciel międzynarodowej finansjerji!)

Tak oto kapitaliści Polacy i Żydzi, katolicy i „mojżeszowi“ idą najsolidarniej razem, gdy chodzi o interes.

I endecja i „jedyńska“ i „30-stka“ — wszystko idzie kupą, bo interes kapitału każe!

Soła w powiecie żywieckim.

Soła przepływająca przez Żywieckie, wylęgami swemi wyrządza wielkie szkody, zalewając i niszcząc pola, znosząc mosty, chaty i całe budynki gospodarze.

Do wojny rzeczka ta była uregulowana i trzymała się w swoich brzegach.

Jednak od 1918 zarzucono pracę nad utrzymaniem jej w porządku i teraz właśnie zaniedbana

staje się ona klęską całej biednej ludności rolnej.

I trzeba stwierdzić, że przedewszystkiem grozi ona gruntom i chudobom małorolnych. Tam bowiem, gdzie ona przepływa przez grunty arcyksięcia, tam jest ona uregulowana, tam zaś gdzie dotyka ona gruntów chłopskich jak w Ciścu, rwie i grozi lada chwila wylewem. Coprawda w Miłowce takiej uregulowano ją, jednak na to wpływały osobiste znajomości piastowego b. poła na miastowy Zarząd dróg wodnych.

Widocznie Zarząd dróg wodnych wyznaje zasadę, że najlepiej opłaca się regulować wodę koło gruntów arcyksięcia, a potem w miejscowościach, skąd pochodzili posłowie rządzącego do 1926 r. stronnictwa.

To samo zresztą daje się stwierdzić w pobliskiej Kamesznicy. P. Szczepaniec, wójt Kamesznicy a zarazem zarządca worka arcyksięcia (niech żyje kurjalny system wyborów) nakazał chłopom — jako władza — usunąć wszystkie ich drzewa rosnące nad rzeką dla technicznych powodów.

Zapytujemy się, czy ten sam p. Sz., jako urzędnik arcyksięcia nakazał ściąć z lasów arcyksięcia drzewa rosnące nad wodą. Nie. —

W sprawie tej domagają się chłopci miejscowi wyjaśnienia. Dlaczego stosuje się dwie miarki dla chłopów i arcyksięcia, — jak również, dlaczego przedewszystkiem chroni się przed wylewami gruntu pańskie, a wkońcu dopiero — chłopskie.

Podwyższenie płac w przemyśle wełnianym i jutowym.

Dnia 15 stycznia r. b. wypowiedział Zw. Zaw. Rob. i Rob. Przem. Włók. Oddział Bielsko, zawartą umowę zarobkową w przemyśle wełnianym z dnia 1 sierpnia 1927 r., jak i orzeczenie przez Min. Pr. i O. Sp. z dnia 25 listopada 1927 r. i postawiono żądanie podwyżki płac o 15%.

Wobec tego, iż pertraktacje toczące się pomiędzy Związkiem Przemysłowców i Przedstawicielami Klasowych Związków Zawodowych do celu nie doprowadziły, Obw. Inspektorat Pracy zakomunikował wynik konferencji Min. Pr. i O. Sp., które w ostatniej chwili zwróciło się do spornych stron o wyrażenie swej zgody na rozstrzygnięcie powyższego zatargu drogą arbitrażową. Propozycja ta została przez obie sporne strony przyjęta, poczem Ministerstwo wydało następujące orzeczenie:

Orzeczenie arbitrażowe

w sprawie zatargu w przemyśle włókienniczym (wełnianym i jutowym) w okręgu Bielska, Białej i okolicy.

naa które przybyło z górą 500 osób. Na przewodniczącego jednogłośnie powołano tow. Fr. Byrskiego z Bulowic. Referat 2½-godzinny wygłosił tow. Zawierucha, wśród ogromnego nastroju zgromadzonych.

rucha, który w przeszło godzinnem przemówieniu zbił argumentami wszystkie gorączkowe brednie „sanatora“, co zostało przez zebranych nagrodzone burzą oklasków i okrzykami na cześć P. P. S. i listy Nr. 2.

nieniem P. P. S., a do prezydium zostali wybrani tow. tow. przewodniczący Pawlik, sekretarz Mizera.

Wobec zgody, wyrażonej przez Związek Przemysłowców Bielska, Białej i okolicy z jednej strony, a Związkiem Robotników i Robotnic Przemysłu Włókienniczego, Oddział w Bielsku z drugiej strony, na podanie zatargu na tle żądania podwyżki płacy w przemyśle włókienniczym (wełnianym i jutowym) do rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, oraz wobec decyzji p. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 lutego br., wyznaczającej mnie na arbitra w powyższym zatargu orzekam co następuje:

1) W przemyśle wełnianym płace tkaczy i wyszywaczek podwyższa się o 3 (trzy) proc., zaś płace pozostałych kategorii robotników o 4 (cztery) proc.

2) W przemyśle jutowym płace akordowe podwyższa się o 3 (trzy) proc., zaś płace dniówkowe o 4 (cztery) proc.

4) Podwyżki płac ustalone w niniejszym orzeczeniu obowiązują od dnia 6 lutego 1928 r.

5) Orzeczenie niniejsze obowiązuje do 31 października 1928 r. O ile żadna ze stron nie wymówi orzeczenia najpóźniej do 15 października, obowiązuje ona nadal na czas nieokreślony, przyczem każda ze stron ma prawo wypowiedzieć je na 14 dni naprzód.

Tadeusz Ulanowski (—).

Wyniki wyborów

z ostatniej chwili.

Według ostatnich depeesz (w chwili zamknięcia numeru) liczba posłów socjalistycznych wynosi **63**,

to znaczy 51 z okręgów i 12 z listy państwowej. W roku 1922 razem 41.

Liczba głosów P. P. S. wynosi

1,411.000,

to znaczy blisko półtora miljonu. W r. 1922 — niecały miljon, mianowicie 906.537.

Chjeno-piast (endecja, dubadecja, chadecja, piast) osiągnie najwyżej 70 mandatów zamiast 239 z listopada 1922. Straszliwa porażka.

Rządowcy (jedyńska, 21 w Poznańskim, 30-ka Stapiński) około 140 mandatów.

Mniejszości narodowe około 70 mandatów (z tego 18-ka 56).

Endecja w swych dziennikach krzyczy, że nastąpiło znaczne przesunięcie się na lewo. — Mianowicie socjaliści, wyzwolenie i stronnictwo chłopskie dają 63, 36, 25 razem 124. Do tego należy doliczyć komunistów (5) i komunistycznych, razem około 10. Jeśli uwzględnić mniejszości i lewą część jedynki, otrzymamy dla wielu kwestyj lewicową większość. Tak krzyczy endecja.

Z książąt i hrabiów wybrano na razie — ks. Radziwiłła, ks. Z. Lubomirskiego, ks. Sapiechę, hr. Gołuchowskiego.

Międzynarodowy Kongres socjalistyczny

odbędzie się w sierpniu (5—11) w Brukseli (Belgja).

Na porządku dziennym: 1) Militarizm; 2) Kwestja kolonialna; 3) Sytuacja gospodarcza w Europie; 4) Wnioski międzynarodowej konferencji kobiet (która odbędzie się 3—4 sierpnia w Brukseli).

Na fundusz wyborczy

Na fundusz wyborczy złożył p. M. Micherdziński z Białej 10 zł. Tkacze f-my Kornhaber z Bielska składają na fundusz wyborczy 25 zł. 50 gr. Miejskowy Komitet P. P. S. i Komitet N. S. P. P. w Lipniku składają wspólnie 30 zł.

Na fundusz wyborczy złożyli robotnicy f-my Płutzar & Brüll zł. 54.

Ogłoszenia.

POWIATOWA KASA CHORYCH W BIAŁEJ.

L. 233.

Dyżury lekarskie

w niedziele i święta

w miesiącu marcu 1928.

W niedzielę dnia 4 marca:

Dr. Bieler w Bielsku, Kolejowa 5, tel. 1340.

W niedzielę, dnia 11 marca:

Dr. Brossówna, Bielsko, Cieszyńska 49, Nr. telefonu 1273.

W niedzielę, dnia 18 marca:

Dr. Gerstenfeld w Białej, Główna 19, tel. Nr. 2726.

W niedzielę, dnia 25/3 marca:

Dr. Gross w Białej, budynek Pow. Kasy Chorych, tel. 1093.

Dyżury lekarskie rozpoczynają się w niedzielę rano o godz. 7-ej i trwają do godz. 7-ej rano w poniedziałek.

Ubezpieczeni w razie nagłego wypadku winni wezwać do chorego — lekarza dyżurnego.

Apteka otwarta w niedziele i święta od godz. 11-tej rano do 1-szej po południu.

Ceny mówią!

Zegarek kieszonkowy od zł. 5-60

Zegarek ręczny „ „ 8.50

Budzik „ „ 8.—

Zegar ścienny „ „ 15.—

Zegar pendułowy „ „ 38.—

Wszystkie zegarki wyregulowane pod gwarancją tylko u

Zegarmistrz **J. HASS** Jubiler

13 Bielsko, Blichowa **13**

najtańsze źródło zakupu.